

hodovala tedy zdatnost, přísná a úzkostlivá rozvaha. Rozhodovaly protekce namnoze a vlivy politických stran.

Přivedli-li tito činitelé do úřadů lidí nezpůsobilých nebo méně způsobilých, ač odborně vzdělaných, jak musí působiti na chuť ku vstupu do státní služby zjev druhý, že totiž tíž činitelé — protekce politických stran — přivedli do úřadů i lidi bez jakéhokoli odborného vzdělání vůbec, a to na místa, na něž úředník s odbornou kvalifikací musí léta čekat? Tady je kořen zla a tady hledejte odpověď na to, proč právě ti nejlepší kandidáti službě státní se vyhýbají. A tady nelze ušetřiti vládu výtky, že si dnešní stav, kdy kde který úřad běduje nad nedostatkem přílivu sil nových, sama svou slabostí vůči požadavkům stran politických zaviniła. A na ní je, aby zjednala i v té příčině nápravu. A nápravu zjednatí může. Ať jen učiní to, k čemu byla v Nár. shromáždění už dávno — tuším, že Viktorem Dykem — vyzvána. Ať ukáže jasně, že chce opravdu uvolnití cestu všem nejzdatnějším.

Nazvali jsme nahoře nechuf ke službě státní zjevem nebezpečným. Neboť dostaví se přirozeně to, co se při velké poptávce a malé nabídce sil dostaviti musí: stát nebude si moci vybrati mezi uchazeči do státní služby, vezme všechny, kdož se hlásí. A podle toho, co bylo řečeno nahoře, hlásiti se nebudou zdatní a nejzdatnější, naopak hlásiti se budou jen průměrní a podprůměrní. Co to však pro celá příští desetiletí znamená pro veřejnou správu, netřeba uváděti. Je však ještě druhé nebezpečí, a to je povahy politické. Proskočila novinami zpráva, že do služeb státních hlásí se nyní poměrně mnoho uchazečů německých. Nechybíme asi, když projevíme názor, že tento příliv německých uchazečů je ve shodě s politickými činiteli německými. Neboť obsazením úřadů státních získají němečtí krajané moc ve státě.

A proto voláme na vládu: odstraňte rychle a rázně vše, co odvrací mladé muže od vstupu do služeb státních, a na naše právníky: nejděte slepě jen za vyššími požitky a pamatujte, že úřednictvu státnímu je svěřena moc, jež má pro samo bytí i zdar státu význam největší. —a.

Umýslnost či nedopatření? Zákonem ze dne 28. ledna 1919 č. 49 sb. a nař. byla pro službu státní statistiky zřízena »Statistická rada státní« jakožto orgán poradní a usnášející vedle »Státního úřadu statistického« jakožto orgánu výkonného. Nařízením vlády ze dne 28. listopadu 1919 č. 634 sb. z. a nař. stanoví se složení této statistické rady. Mezi řádnými členy jejími jsou kromě jiných »tři zástupci obchodních a živnostenských komor, tři zástupci komor inženýrských, dva zástupci komor lékařských.

čtyři zástupci ústavů peněžních a zástupci odborových dělnických organizací.« Je opravdu ku podivu, že bylo úplně zapomenuto naprosto i na zástupce zájmových korporací právnických, totiž komor advokátních a notářských. Je v tom nedopatření či důsledek dnes dosti často pozorovaných tendencí právníkům nepříznivých? Nařízení vlády je spolupodepsáno dvěma bývalými advokáty. Těžko tedy věřit, že by nebyli ani vzpomněli svých vlastních organizací zájmových, čtouce o zástupcích komor lékařských a inženýrských? Či snad by bylo pravdou, co tu a tam zlí jazykové tvrdí, že prý se nařízení vypracovaná jedním ministerstvem v druhých ministerstvech ani nečtou a jen spolupodepisují, aby se vyhovělo — formě?« Ať tomu jakkoliv, máme za to, že je povinností stavu advokátského a notářského, domáhati se dodatečně nápravy.

Změna zákonů o soudní příslušnosti a o soudním řízení ve věcech občanských. Jak se dovídáme, má dojíti ještě v dosavadním Národním shromáždění k jistým změnám těchto zákonů. Ministerstvo odůvodňuje to tím, že nutno upravit některé předpisy, upomínající na dřívější system vládní, dále že nutno alespoň v jisté míře uvésti v soulad zákonodárství zdejší a na Slovensku, a konečně, že nutno provésti některé změny vyvolané nejvyšší nouzí justiční správy — o soudce. Rady soudců povážlivě řídnou a dorostu není. Přes to, že jde o reformu menších rozměrů, zdá se nám na pováženou, proč přichází vláda se svým návrhem až v hodině dvanácté, kdy Národní shromáždění má zpracovati celou řadu zákonů ústavních. Bojíme se, že při chvatu, v němž se bude projednávat reforma práva procesního, zůstane v zákoně mnoho kazů.

Z Jednoty českých kandidátů advokacie. Členové této Jednoty si častěji stěžovali, že úspěšné provedení jednotlivých stavovských akcí, jmenovitě akcí sociálních, naráží na veliké potíže následkem toho, že kandidáti advokacie jsou špatně zorganizováni. Jednota českých kandidátů advokacie omezovala svou činnost vlastně pouze na Prahu. Venkovští kandidáti advokacie buď vůbec nebyli členy anebo se jejího života vůbec neúčastnili. Aby se odpomohlo těmto nedostatkům, rozhodl se výbor Jednoty vydávati svůj vlastní časopis »Zprávy Jednoty českých kandidátů advokacie«. Budou vycházeti v nepravidelných lhůtách alespoň desetkrát do roka a budou věnovány stavovským otázkám kandidátů advokacie. Má býti pojátkem mezi ústředním a venkovskými kollegy, jež má informovati o všech akcích Jednotou podnikaných a vytvořením dobré organizace